

Més sobre Roca i Batlle

► Jordi Bulbena Moreu

Les tres torretes de la foto, eren les dels números 12, 14 i 16 (començant per la dreta) del carrer de Roca i Batlle (la 10 no surt a la foto però era besona de les 12 i 14), eren propietat de l'àvia, la Montserrat Forga, que era molt amiga de la família Arderiu i els hi va llogar la número 10. La torre número 16, més gran que les altres, va ser la primera torre que es va construir al carrer i en aquest vessant del Putxet, la va comprar la meva besàvia per passar l'estiu i més tard va fer construir les altres tres per a llogar. La família es va traslladar a viure a la torra durant la Guerra Civil, a causa dels bombardejos, i ja s'hi van quedar fins als anys 70 que va ser derrocada per fer-hi pisos.

En el número 12 i va viure fins acabada la Guerra Civil espanyola Josep Maria Cruxent, antropòleg i descobridor de les fonts de l'Orinoco. Va dirigir una expedició amb el rei de Bèlgica i explicava que es van perdre a la selva i que sort que anaven amb el rei si no, deia, mai els haurien trobat. Cruxent era anarquista i tenia un Citroën Stromver que durant la guerra hi va pintar la sigla de la FAI perquè no li requisessin; després es va exiliar a Veneçuela.

La torre número 29, de la família Orfila, tenia jardins amb sortidors, pista de ball a l'aire lliure, saló de ball i un gran menjador per fer-hi festes. S'hi va celebrar el casament d'Estanislau Basora, futbolista del Barça, que es va casar amb una filla de la família. A l'antic número 5, avui 15, hi va viure l'escriptor, submarinista i ufòleg, Antoni Ribera i Jordà. Durant la postguerra es feien a casa seva reunions clandestines de polítics de la resistència antifranquista, ja que era un carrer apartat sense trànsit i poc controlat.

El carrer Roca i Batlle era un microcosmos de diferents classes socials, que havien establert una manera de relacionar-se en un pla d'igualtat. Fins i tot hi havia un pagès, el senyor Joan, que vivia a la finca 16 -18 en una petita masia amb horts i bassa, que arribava fins al carrer Bertran; va resistir fins a principis dels anys 80.